

2. сенаторъ.

Напомнямъ на събранието, че дѣлото на Кремуция Корда за това бѣше и представено на цезаревото усмотрѣние, защото сенатътъ са видѣ въ неизможностъ да го рѣши по досегашните закони. Като са врѣща пакъ въ сенатътъ ние са намираме въ сѫщите обстоятелства, въ каквito са намирахме и по-напрѣдъ. Трѣба предварително да са издаде законъ, подъ който би подпадало престъпленietо на Кремуция Корда.

3. сенаторъ.

Такъвъ законъ трѣба да са издаде; но ние нѣмаме право да сѫдиме по него Кремуция Корда: неговото дѣло е постѣнило у насъ преди да са обнародва той законъ. Наистина законътъ за оскърбление величеството са не простира на него право, но неговата книга може да бѫде припозната за престъпна по сѫдѣтъ на сенатътъ. Въ врѣмето на божествениятъ Августа беше издаденъ сенатусъ-консултусъ, който ни обвѣзва да прѣследваме и унищожаваме оние сѫчинения, които явно развращаватъ нравите. А какво друго би могло повече да развращава нравите, ако не това сѫчинение, което вѣзбужда камъ беззначалие, камъ непокорность на властите и неуважение камъ тѣхъ? Дерзките изражения въ книгата на Кремуция Корда за Брута и за Кассия, вѣзбуждатъ умовете да прѣдпочитатъ строго бѣзначалие предъ новиятъ рѣдъ и типина; освѣнъ това, сѫчинительтъ, като хвали Брута и Кассия — отцеубийците и злодѣйците — удобрява постѣниките на такива престъпници. Сенатътъ може да осуди сѫчинението на Кремуция